Ir a la versión castellana
.doc .htm .pdf

Versió catalana
.htm .doc

JOSEPH CARDIJN, EL DE LA JOC, I ELS CAPELLANS OBRERS

Abans de posar el punt final a aquestes línies, observem que si bé el pare Lebbe va tenir un paper significatiu en l'origen dels "*sacerdots-obrers*" al mateix temps que Cardijn, aquest no simpatitzava amb aquesta forma d'apostolat, estimant que calia potenciar les responsabilitats dels laics en el món obrer més que no pas la importació de sacerdots.

Avant de mettre le point final à ces lignes, notons que si le P. Lebbe eut un rôle non négligeable à l'origine des "prêtres-ouvriers" en même temps que Cardijn, celui-ci ne sympathisa pas avec cette forme d'apostolat, estimant qu'il fallait promouvoir les responsabilités du laïc en milieu ouvrier plutôt que d'y insérer des prêtres.

R. Guelluy
(Extret de…)

Benvolgut Joseph:

Per mi, no passis gens de por. Possiblement podies tenir raó: els obrers han de ser evangelitzats pels obrers. Calia promoure les responsabilitats dels laics en el món obrer abans d'importar gent de fora.

Avui molts podem pensar que no cal importar capellans del Tercer Món, sinó promoure totes les responsabilitats del laïcat, sense excloure les dones.

Sí, són els teus joves cristians els cridats a evangelitzar els seus companys de treball i de barri.

Per mi, no passis gens de por: no penso treure'ls cap responsabilitat. Si ho faig, no és pas per a evangelitzar.

Però, què vols que faci? Havia fet un vot de pobresa, potser un pecat de joventut. Va!, encara que hagis nascut en el si d'una família obrera, no facis aquest somriure una miqueta burleta, com dient "*pobresa a la Companyia de Jesús*?"

Fa unes nits, als meus més que vuitanta anys, passejant nocturnament per Salamanca, en arribant al carrer de LA COMPAÑÍA, em sortia aquesta pregunta:

Com t'has pogut ficar en una cosa així?

Tampoc volia viure de l'altar, del "*cos i de la sang del Crist*", ni de la Paraula: no volia ser menys que Pau que es vantava d'haver "*anunciat gratuïtament l'evangeli de Déu*" (2Cor 11, 7). Donar gratis el que gratis havia rebut.

Ho entens? Em calia (no em calia arribar a ser un "*sense sostre*") treballar i, posats a treballar, trobar una feina d'aquelles que empobreixen i no et fan ric.

Ja, des de fa temps, ho tinc dit:

> Subratllo que no hi ha hagut ni motivacions apostòliques ni missionals envers la classe obrera (la qual, per mi, si vol, pot seguir "*allunyada de l'Església*"), sinó més aviat un desig personal de viure amb certa honestedat el vot religiós de pobresa.

Algú, un antic responsable jocista, em va demanar explicacions per aquest "*ni motivacions apostòliques ni missionals envers la classe obrera*":

El vot religiós de pobresa no té cap relació amb motivacions apostòliques?

Si vols veure la meva resposta

Jesuïta ("*sense tele ni servei domèstic*"), em considero dels que -com alguns d'altres- tenim un cert tarannà "*francisca*". Així, em va agradar trobar el que Francesc havia deixat escrit a la Regla (*RegNB 16*):

> ***Qualsevol frare que voldrà anar entre sarraïns i d'altres infidels, que hi vagin amb llicència del seu ministre i servent. I que el ministre els en doni llicència i no els contradigui, si veu que eren idonis per a ser-hi enviats: car haurà de donar comptes al Senyor si en aquest punt o en d'altres procedia sense discerniment.***
>
> ***I els frares que hi van poden actuar espiritualment entre ells de dues maneres. Una manera és que no moguin litigis ni disputes, ans "estiguem sotmesos a tota criatura humana per Déu" (1Pe 2, 13). Una altra manera és que, si veien que era del grat de Déu, anunciïn la paraula de Déu. A fi que creguin en Déu totpoderós, Pare, Fill i Esperit Sant, creador de totes les coses, i en el Fill, redemptor i***

salvador, perquè es bategin i esdevinguin cristians, ja que "qui no reneixi de l'aigua i de l'Esperit Sant, no podrà entrar al Regne de Déu" (Jn 3. 5)

Jo soc de la primera manera: no moure ni litigis ni disputes.

Ja veus, que no tinguin por els teus joves jocistes: els deixo tot el camp obert per "*anunciar la paraula de Déu*" a fi que…

Les teves pors eren compartides també pels líders sindicals: aquests temien que els "*nou arribats*", més ben preparats en alguns aspectes, els arrabassessin les seves funcions, per les quals havien gastat hores nocturnes de preparació.

Aquí, t'haig de confessar que, ja en el primer treball, a una empresa de la construcció, vaig tenir responsabilitats sindicals, les quals potser em van costar un acomiadament prematur. Després d'un temps d'aturs i de feines esporàdiques i un any i mig de baixa laboral després d'una operació, vaig trobar feina estable a l'hospital de la Seguretat Social, a on també, durant molts anys, fins a la jubilació, vaig tenir tasques sindicals (amb les seves corresponents "*hores sindicals*").

Perquè no em condemnis massa et diré com surto retratat en un llibre: "*Ha participado… desde una posición de segunda fila, en la retaguardia; no ha buscado nunca protagonismos*"[1].

Deixa'm dir-te una cosa que potser t'agradarà: he defensat la teva paternitat del "*veure / jutjar / actuar*".

> *Algunos latinoamericanos se apropian de cosas europeas (son como los chinos copiando patentes). Otro ejemplo lo da el amigo José María Vigil (nacido en el Aragón de España) cuando bautiza como "metodología latinoamericana" el "ver, juzgar y actuar"[2]. Yo diría que el "ver, juzgar y actuar" nace en la JOC (o grupos parecidos de la clase obrera) de Europa.*
>
> *¿No nace en Bélgica? ¿No habían oído hablar de Cardijn?*

Com vaig conèixer a Leonardo Boff?

Però també hi afegia:

> *Este nacimiento europeo no exime al "ver, juzgar y actuar" de muchos defectos, al priorizar el "juzgar" a través de los evangelios.*

Bé, ho podem deixar aquí, ben estimat cardenal Joseph

Miquel Sunyol

---

[1] Federico Bardají. *Bonavista. Una biografía social*. (2015)
[2] José María Vigil. *Teología del pluralismo religioso*. (pág. 14)